

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙
วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๔) คดี
พิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า สัญญาทาง
ปกครอง หมายความว่า ความรวมถึง สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือ
เป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ
หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ข้อเท็จจริงคดีนี้ มหาวิทยาลัย
นครพนม จำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม
พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันบัญญัติให้จำเลยที่ ๑ เป็นสถาบัน
ทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อ
การศึกษาและส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ และมีภาระหน้าที่ในการผลิตบัณฑิต
จัดการศึกษาด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา จำเลยที่ ๑ จึงเป็นหน่วยงานทาง
ปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
เมื่อสัญญาพิพาทในคดีนี้เป็นสัญญาที่จำเลยที่ ๑ ว่าจ้างโจทก์ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานในตำแหน่ง
หัวหน้าการพาณิชย์ สังกัดวิทยาลัยการbinนานาชาติ ซึ่งเป็นส่วนราชการของจำเลยที่ ๑ ตามมาตรา ๙
แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน มีหน้าที่จัดให้บริการการศึกษาเพื่อพัฒนาผลิตบุคลากรด้านการbinสู่
อุตสาหกรรมbinซึ่งเป็นภารกิจด้านการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาที่
มีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและมีวัตถุประสงค์แห่งสัญญาเป็นการให้โจทก์เข้าร่วม
จัดทำภารกิจในการจัดทำบริการสาธารณะด้านการbinของจำเลยที่ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์และ
จำเลยที่ ๑ จึงเป็นความสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชนเพื่อให้บริการสาธารณะบรรลุผล ไม่ใช่
ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างตามกฎหมายเอกชน สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาทางปกครอง
ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณา
พิพากษาของศาลปกครอง